

selsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som skal fuldbyrdes, kan behandlingen af anmodningen om fuldbyrdelse udsættes på denne oversættelse. De danske myndigheder kan i så fald anmode udstedelsesstaten om at oversætte hele eller dele af den pågældende afgørelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 3, og artikel 18 a, stk. 2 og 3, i forslaget til rammeafgørelse. Tilsvarende gælder, hvis fuldbyrdelsesstaten beslutter selv at lade dommen oversætte for egen regning. I begge tilfælde kan udsættelse kun ske, indtil oversættelsen foreligger.

Behandlingen vil for endvidere kunne udsættes, hvis de danske myndigheder hører udstedelsesstatens myndigheder om en eventuel delvis fuldbyrdelse af den udenlandske dom. I disse tilfælde kan sagen udsættes ind til aftale herom er truffet med myndighederne i udstedelsesstaten. Der henvises til artikel 9a i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit III, pkt. 3.3.1.

Til nr. 25 (§ 54 a)

Den foreslåede bestemmelse i § 54 a omhandler behandlingen i retten af sager om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning. Efter § 54 a, stk. 4, skal sagerne behandles efter retsplejelovens regler om behandlingen af straffesager, medmindre andet følger af loven. De foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 3, § 54 a, stk. 1-3, samt § 54 b fraviger retsplejelovens bestemmelser.

Stk. 1 regulerer, hvilken ret der er kompetent til at behandle sager om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er idømt i en anden medlemsstat. Efter den foreslåede bestemmelse skal sagen indbringes af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvor den person, som afgørelsen vedrører, bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, bestemmer Justitsministeriet i forbindelse med sagens behandling, hvilken byret der skal behandle sagen. Denne ordning svarer til ordningen efter § 6 i lov om international fuldbyrdelse af straf mv.

Efter *stk. 2* skal behandlingen af sagen ske uden udfærdigelse af anlageskrift og uden medvirken af lægdommere. Der skal således heller ikke medvirke lægdommere under behandlingen af en eventuel anke. Retten skal altid beskikke en offentlig forsvarer for den domfældte, medmindre den domfældte selv har valgt en forsvarer. Bestemmelsen supplerer § 731 og § 732 i retsplejeloven om beskikkelse af offentlig forsvarer. For så vidt angår spørgsmål om forsvarerens

beføjelser og vederlag henvises til retsplejelovens almindelige bestemmelser herom.

Retten skal fastsætte et tidspunkt for hovedforhandlingen og underrette anklagemyndigheden herom, hvorefter anklagemyndigheden skal sørge for, at en indkaldelse med oplysning om tid og sted for hovedforhandlingen forkyndes for den domfældte med et varsel på mindst 4 dage. Retten kan dog fastsætte et kortere varsel. Dette svarer til bestemmelserne i retsplejelovens § 844, stk. 1 og 2, om fastsættelse af tidspunktet for hovedforhandling i 1. instans, underretning herom og forkyndelse for tiltalte. Det forudsættes, at den domfældte får underretning om udstedelsesstatens beslutning om at anmode om fuldbyrdelse i Danmark, senest samtidig med indkaldelsen til hovedforhandlingen, jf. artikel 5, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse om overførsel af den domfældte. Hvis der ikke kan ske forkyndelse inden for fristen i § 54, stk. 3, skal udstedelsesstaten underrettes.

Som det fremgår af *stk. 2*, skal der dog ikke ske forkyndelse, når den domfældte opholder sig i udstedelsesstaten. Den domfældte har i så fald allerede fået underretning om udstedelsesstatens anmodning om fuldbyrdelse af udstedelsesstaten, og et krav om forkyndelse ville næppe være i overensstemmelse med rammeafgørelsen om overførsel af domfældte. Det forudsættes dog, at domfældte så vidt muligt underrettes om den beskikkede forsvarer og om tidspunktet for hovedforhandlingen ved brev eller eventuelt via den danske ambassade i udstedelsesstaten. Det forudsættes endvidere, at forsvareren søger at få kontakt med den domfældte.

Hvis den domfældte hverken opholder sig i udstedelsesstaten eller her i landet, kan udstedelsesstatens anmodning om fuldbyrdelse her i landet afvises. Der henvises til artikel 3a, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelse, hvorefter det er en betingelse for at anmode om fuldbyrdelse i en anden medlemsstat, at den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller i den pågældende fuldbyrdelsesstat. Denne betingelse fremgår af § 29 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Efter *stk. 3* kan sagen fremmes til dom, selv om den domfældte ikke er til stede under sagens hovedforhandling. Domfældte kan være forhindret i at møde til hovedforhandlingen, hvis domfældte er frihedsberøvet i udstedelsesstaten. Bestemmelsen tilsidesætter bl.a. derfor generelt udgangspunktet i strafferetsplejen, hvorefter tiltalte skal være til stede under hovedforhandlingen, jf. § 853 i retsplejeloven.

Dommen kan ankes af den domfældte, uanset om den domfældte ikke har været til stede under hoved-